

fatte Tolden saa høit, at udenlandst Konkurrence blev aldeles udelukket. Jeg tror, at det er nødvendigt for enhver Industri, at der til en vis Grad gjennem udenlandst Konkurrence gives den en Spore til ikke at blive staaende paa et forældet Standpunkt, en Spore til at tilegne sig de Fremskridt, som gjøres andre Steder, tilegne sig nye Opfindelser og overhovedet gaa frem. Ved en alt for høi Bestyttelse vil en Stagnation upaatvivelig fremkomme — det tror jeg, at Erfaringen har viist alle Steder — og derfor kan jeg ikke gaa ind paa den Betragtning, at man overhovedet, hvor der blot er tilstrækkelig indenlandst Konkurrence, skulde kunne gaa til en nok saa stor Forhøjelse af Bestyttelsen. Dernæst er der en anden Betragtning, som jeg ogsaa vil bede at være opmærksom paa. Man kan have megen Sympathi med de Haandværkere, som beklage sig over, at de have at konkurrere med Artikler, der i Udlandet forarbejdes fabrikmæssig og i større Mængder indføres her i Landet og kunne sælges billigere her, end de her i Landet kunne forarbejdes paa haandværkermæssig Maade; men dersom man driver Bestyttelsestolden saa høit op, at man udelukker enhver saadan fremmed Konkurrence, mener jeg, at man maa vel betænke, om der ikke deraf ganske naturligt vil opstaa en anden Ulempe, og det er den, at man, idet man udelukker den fremmede Konkurrence, vil opmuntre til en indenlandst fabrikmæssig Konkurrence, opmuntre til Anlæg af indenlandste Fabrikker i de paagjældende Artikler, skabe en indenlandst Storindustri, som kan blive ligesaa farlig, maasse endnu farligere for det indenlandske Haandværk end de udenlandske Fabrikker. Det er disse Hensyn, som jeg tror, man ikke maa lade af Syne. Selv uden alt Hensyn til Konsumenternes Interesse, som jeg slet ikke har talt om her, tror jeg, at naar man taler om, at man skal beskytte det indenlandske Arbejde, saa ere de Betragtninger, jeg her har nævnt, Hensyn, som ikke maa lades ude af Syne. Det er af den Grund, at jeg mener, at man maa være varsom med at forhøje den bestaaende Bestyttelse, hvor der, som jeg tidligere bemærkede, ikke er afgjørende Grunde tilstede derfor, og saadanne forekomme mig ikke at være blevne anførte i dette Tilfælde. Det er allerede en ikke ringe Bestyttelse, der nu er givet, nemlig i Almindelighed af 50 pCt. ud over Tolden af selve Stoffet, og i visse Tilfælde jo endog af 100 pCt. Jeg skjønner ikke, at der er anført Noget, som skulde kunne vise, at dette ikke skulde være en tilstrækkelig Bestyttelse. At der indføres adskillige Modeartikler fra Udlandet i særdig Tilstand, tror jeg ikke har nogen Betydning. Det vil under alle Omstændigheder finde Sted, og ved mange af saadanne Gjenstande vil overhovedet Prisen være et saa underordnet Spørgsmaal, at selv en For-

højelse af Tolden slet ikke vil kunne yde de Paagjældende nogen større Bestyttelse. — Det var for at omtale dette Punkt, at jeg begjærede Ordet; men jeg vil dog endnu tilføje et Par Ord med Hensyn til, hvad der er blevet bemærket angaaende Østetolden. Jeg er meget tilbøjelig til at tro, at det nu er Tilfældet, at den største Del af den Øst, som indføres, er Luxusost; det kan meget godt være, det finder jeg i højeste Grad sandsynligt. Jeg tror ikke, at almindelig Husholdningsost ret vel vil kunne bære en i Forhold til Verdien saa exorbitant høi Told som den, der nu er fastsat. Grunden til, at jeg imidlertid slutter mig til dem, der have foreslaaet, at Øst skulle være fri, er denne. Inden Maet 1864, da den nuværende Told blev fastsat, blev der, som bekendt, indført en meget stor Mængde almindelig Husholdningsost her til Landet fra Hertugdømmerne, idet denne Øst dengang indgik frit; men nu skete der en pludselig Forandring i 1864 ved Toldgrændsens Oprettelse. Endnu i lang Tid vedblev Forbrugerne ifølge gammel Vane at kræve denne Øst fra Hertugdømmerne, men da Tolden forbydede den i høi Grad, medførte dette et meget betydeligt Smugleri. Det er muligt, at dette efterhaanden er aftaget, og at der overhovedet indføres overmaade lidt Øst fra Hertugdømmerne; men der vedbliver stadig at bestaa den Befynderlighed, at en Artikel, der er en saa nyttig og billig Forbrugsartikel som Østen, er bleven bebrødet med en meget høi Told, uden at dette fra Først af har været Hensigten, thi det har man slet ikke tænkt sig, dengang Østetolden blev indført. Dengang gif man ud fra, at Landet kunde forsynes med en saadan Øst fra Hertugdømmerne uden nogen som helst Told. Det forekommer mig derfor, at der er Grund til at have denne Told. Iøvrigt vilde jeg for mit Vedkommende være i høi Grad tilbøjelig til at følge den allerede sidste Aaler i hans Forslag om en Adskillelse af Øst i 2 Arter, den almindelige Øst og Luxusosten, og at belægge denne endog saa med en højere Told end den nuværende. Naar jeg ikke har deltaget i hans Forslag i saa Henseende, er Grunden ene den, at jeg ikke ligeoverfor de Paastande, der ere komne fra Toldbestyrelsen, om Vanskelighederne ved, for ikke at sige Umuligheden af en Adskillelse mellem disse to Arter af Øst i Henseende til Toldbehandlingen, har turdet gaa med til Forslaget. Havde det allerede Medlem Ret i sin Formening om, at dette virkelig skulde kunne lade sig gøre, vilde jeg være overmaade villig til at slutte mig til ham i saa Henseende.

W. Petersen: De Positioner, hvormed jeg vil tillade mig at yttre et Par Ord, ere Endringsforslagene under Nr. 32 til Position